

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 8. oktober 2003 om multinationale selskaber og transfer pricing.

(Redegørelse nr. R 4).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

INDLEDNING

I forlængelse af forespørgselsdebatterne F4 og F17 om multinationale selskabers skattemæssige vilkår, herunder særligt transfer pricing, har Folketinget i vedtagelse nr. V6 fra den 31. oktober 2002 konstateret, at der er iværksat en række initiativer og undersøgelser vedrørende transfer pricing. Samtidig stillede jeg Folketinget en redegørelse herom i udsigt inden folketingssamlingens afslutning.

Vi har i Danmark regler om oplysnings- og dokumentationspligt, som sammen med de øvrige tiltag inden for transfer pricing området betyder, at vi samlet set placerer os i den øvre ende på skalaen sammenlignet med andre lande. Vi er således allerede langt fremme. Hertil kommer, at der er ikke meget, der tyder på, at vi har et særligt stort problem i Danmark med anvendelse af ukorrekte afregningspriser. Alligevel bør vi forbedre systemet.

Jeg vedlægger redegørelsen inklusive bilag 1-3 (bilag er ikke optrykt her), der indeholder resultatet af de iværksatte initiativer og undersøgelser.

Undersøgelsen af selskabers transfer pricing dokumentation er indeholdt i bilag 1. Resultatet af undersøgelsen viser, at kun lidt over halvdel af de adspurgte virksomheder har en dokumentation, der kan karakteriseres som »ikke åbenlyst mangelfuld«. Der er alene foretaget en vurdering af, i hvilket omfang dokumentationspligten formelt er opfyldt. Det er vigtigt her at understrege, at resultatet ikke kan bruges til at konkludere, at de interne afregningspriser afviger fra armslængde standarden, hvor dokumentationspligten ikke er opfyldt. Omvendt må det konstateres, at efterlevelsen af dokumentationspligten er så ringe, at der er behov for en opstramning i forhold til den måde reglerne funge-

rer på i dag. Herunder også et behov for en bredt anlagt oplysnings- og informationsindsats.

V 6 peger umiddelbart i retning af at indføre bøder. Den efterfølgende udvikling inden for EU-retten betyder imidlertid, at svaret ikke længere er så enkelt.

EF-domstolen underkendte den 12. december 2002 de tyske regler om tynd kapitalisering i sagen Langhorst-Hohorst mod Finanzamt Steinfurt (C-324/00). Domstolen konstaterede, at de tyske regler var i strid med EU-retten, fordi de i realiteten medførte en forskellig behandling af tyske selskaber afhængigt af, om moderselskabet (långiver) var hjemme hørende i Tyskland eller i udlandet.

Dommen kan have betydning for den danske dokumentationspligt, som kun gælder for grænsoverskridende transaktioner. Det kan ikke med sikkerhed siges, om hensynet til effektiv skattekontrol kan begrunde den danske forskelsbehandling. Denne vurdering afhænger af, om der er sammenhæng mellem mål og midler – altså en proportionalitetsbetragtning. Hvis man forøger den eksisterende forskel ved at lægge bøder på manglende opfyldelse af dokumentationspligten vil den balance, der formentlig eksisterer i dag, dog med sikkerhed forsvinde. Bøder for manglende dokumentation vil derfor på grund af proportionalitetsprincippet inden for EU-retten betinge, enten at dokumentationspligten fjernes eller at der tillige indføres dokumentationspligt for rent nationale transaktioner. Sidstnævnte vil imidlertid medføre en administrativ byrde, der ikke står mål med formålet med dokumentationspligten – transfer pricing-omgørelser handler i sagens natur primært om at flytte indkomst fra et lands skattegrundlag til et andet.

Regeringen er derfor af den opfattelse, at der i stedet bør fokuseres på lignings- og kontrolsiden som middel til at sikre en bedre overensstemmelse mellem selskabernes afregningspriser og armslængde standarden. Dvs. forøge opdagelsesrisiko og mere omfattende kontrol ved opdagelse. Herudover iværksættes tiltag, som sikrer et større incitament til at udarbejde dokumentation.

Med henblik på at styrke indsatsen planlægger Skatteministeriet en gennemførelse af følgende 8 punkts plan: